



**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**



GODINA VII. broj 342 26. kolovoza 2018.

XXI. NEDJELJA KROZ GODINU (B)



KOME DA IDEMO? TI IMAŠ RIJEČI ŽIVOTA VJEČNOGA!

U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih učenika rekoše:

»Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?« A Isus, znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: »Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju.« Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: »Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.«

Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: »Da možda i vi ne kanite otići?« Odgovori mu Šimun Petar: »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.«

Iv 6, 60-69

OSMIŠLJEN ŽIVOT



"Kruha i igara" - "panem et circenses": tim je riječima rimski satiričar Juvenal okarakterizirao najvažnije želje rimskog društva početkom 2. stoljeća. Umjesto da se brine za opće dobro i angažira za boljitak grada, vlast je narodu ponudila cirkuske igre i skretanje pozornosti od bitnih stvari. Pun trbuh i dobra zabava, tuži se Juvenal, to je ono što zanima svjetinu i ništa više od toga.

"Kruha i igara" - čini se da je životno geslo i mnogih današnjih ljudi. Živjeti bezbrižno, nešto malo raditi i dobro se zabavljati. Čovjek, međutim, umire ako živi samo od kruha. Industrija zabave i površnosti u ljudskim bićima ostavlja pustoš. Izgubljeno vrijeme je neispunjeno, prazno vrijeme. Vrijeme u kojemu nismo živjeli kao ljudi, u kojemu nismo ništa iskusili, naučili, stvorili, uživali ili pretrpjeli. Na kraju života, kada se okrenemo unatrag, lijepo bi bilo vidjeti da smo našu prošlost ispunili ljubavlju, dobrotom, mirom, pravednošću, istinoljubivošću, strpljivošću, unatoč svim tegobama koje smo imali. Naša prošlost govori o nama, o tome kako smo se i s koliko vjere nosili kroz život. Naš život nema veliku vrijednost ako iz njega nismo učili i od vlastite sudbine, ma kakva god ona bila,

učinili spomenik vlastitom postojanju.

Čovjek bi se u životu trebao boriti za nešto više od samoga života. Zato nije najvažnije na zemlji ostati što duže, već je bitan smisao našeg boravka. Ne treba željeti životu pridodati dane, već osmišljene dane života! Svako nezadovoljstvo uzrokuje duboko neosmišljen život. Besmisao se liječi iznutra. Stvari izvana nužno ne daju smisao. Smisao je posljedica načina razmišljanja i gledanja na život. Plod srca i duha, a ne opipljivih stvari. Ako se smislu otvorimo, on će ući u ljudsko srce i u duhu obnoviti čovjeka. Imati smisao znači imati mudrost. A biti mudar znači biti uronjen u svoju nutrinu, razlučiti bitno od nebitnoga, prolazno od vječnoga.

Isusov govor o kruhu podijeljen je u dva dijela. U prvom dijelu (6,22-51) on sebe označava kao kruh života. Taj duhovni kruh jedemo tako što vjerujemo u Isusa. Drugi dio (6,51-59) odnosi se na euharistiju u doslovnom smislu. U oba se dijela govori o Isusu Kristu kao istinskom kruhu koji silazi s neba. Kako Isus može govoriti da se jede njegovo tijelo? Tijelo, u Ivanovu svjedočanstvu, kao i u semitskoj kulturi uopće, označuje čitavu osobu. Izraz «jesti tijelo» znači: da se posve prihvati Isusova osoba, njegove riječi i djela, da se nasljeđuje Isusa. Isus je u tom smisli kruh, prava hrana kojom se postiže životna sreća.

Za mnoge je to prezahtjevno. Ne žele prihvatiti Isusov životni program. O tome pripovijeda današnji evandeoski odlomak: Tvrdi je to besjeda! Tko je može slušati? (Tvrđ govor koji se ne može slušati, zapravo je znak tvrdoće srca koja se opire Božjoj riječi. Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Isus ih uvjerava: Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. Jesmo li se tako opredijelili za Isusa da ne možemo nikome drugom otići?

S ISTINOM NEMA KOMPROMISA

Mučeništvo svetog Ivana Krstitelja

Ne smijemo pristajati na kompromise kada je riječ o ljubavi prema Kristu, njegovoj riječi, istini. Istina je istina i tu nema kompromisa, ističe papa Benedikt XVI. koji je svoje razmišljanje usmjerio na današnji spomendan mučeništva sv. Ivana Krstitelja.

Ivan Krstitelj

Liturgijski je spomen mučeništva svetog Ivana Krstitelja, Isusova preteče. To je u Rimskom kalendaru jedini svetac čije se slavi rođenje, 24. lipnja, i smrt koja se zbila kroz mučeništvo. Današnji spomen potječe od posvećenja jedne kripe u Sabasti, u Samariji, gdje se, već sredinom četvrtoga stoljeća, častila njegova glava. Štovanje se kasnije proširilo u Jeruzalem, u Istočne Crkve i u Rim, s naslovom Glavosjek svetog Ivana Krstitelja. U Rimskom martirologiju se spominje još jedan pronalazak te dragocjene relikvije, koja je, u posebnoj prigodi, prenesena u crkvu Sv. Silvestra u Campo Marziju, u Rimu.

Ti mali povijesni podsjetnici pomažu nam shvatiti koliko je bilo drevno i duboko čašćenje svetog Ivana Krstitelja. U Evanđeljima je vrlo jasno istaknuta njegova uloga obzirom na Isusa. Na poseban način, sveti Luka opisuje njegovo rođenje, život u pustinji, propovijedanje, a sveti Marko nam govori o njegovoj dramatičnoj smrti u današnjem Evanđelju. Ivan Krstitelj započinje svoje propovijedanje pod carem Tiberijem, između 27. i 28. godine poslije Krista, i narodu koji je hrlio da ga sluša upućuje jasan poziv da pripravi put za prihvaćanje Gospodina i ispravi krive putove vlastitog života putem jednog



obraćenja srca (usp. Lk 3, 4). Međutim, Krstitelj se ne ograničava samo na propovijedanje pokore i obraćenja, već, priznavajući Isusa kao "Jaganjca Božjeg" koji je došao odnijeti grijeh svijeta (Iv 1, 29), ima veliku poniznost da pokaže u Isusu pravog Božjega Mesiju, povlači se u drugi plan da bi Krist mogao rasti, biti slušan i nasljedovan. Kao posljednji čin svoga života, Krstitelj svjedoči krvlju svoju vjernost Božjim zapovijedima, ne povlačeći se i ne uzmičući, izvršivši do kraja svoje poslanje. Sveti Beda, monah iz devetog stoljeća, u svojim homilijama kaže kako je sveti Ivan za [Krista] dao svoj život, iako mu nije naredeno da zaniječe Isusa Krista, bilo mu je zapovjedbano da ne govori istinu (usp. Om. 23: CCL 122, 354). On nije pristao šutjeti o istini i tako je umro za Krista koji je Istina. Upravo iz ljubavi prema istini nije pristao na kompromise i nije se plašio uputiti snažne riječi onima koji su skrenuli s Božjeg puta.

DUHOVNA GLAD - DUHOVNA HRANA

Znamo osobe za koje mislimo da ih dobro poznajemo i onda se jednom iznenadimo na nekom njezinom promašaju ili velikom činu. I to nam nameće pitanje kako se postaviti prema svojem bližnjemu. Da li se treba distancirati ili još više zbliziti? Da, odnos udvoje uvijek je životna avantura. Odnos čovjeka i Boga je odnos prijateljstva i uzajamnosti. Bog se objavljuje čovjeku, a čovjek se treba otvoriti Bogu. Čovjek se 'hrani' Bogom, a čovjek je Bogu radost.

Današnjem čovjeku koji je puno materijaliziran Isusov je govor do kraja 'tvrd', nerazumljiv i neprihvatljiv. Kao što su čovjeku mnogi Isusovi govori i pozivi nerazumljivi, te mu izgledaju da su protiv njega (čovjeka) samog. To je taj časoviti privid, zato je potrebna vjera da se nadide časovito 'priviđenje'. Isus s čovjekom sklapa savez duha i ljubavi, stoga kršćanstvo nema obrezanja nego sakrament krštenja kroz koji se sklapa savez ljubavi u duhu. Sada se Bog objavljuje u ljudskom srcu, a ne u brdima, očituje se kroz srce (čovjeka) a ne u grmljavini. Najveće je Božje svetište čovjekovo srce, više od svih svetišta na svijetu. U srcu se događaju 'vizije' i čudesa.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 27. kolovoza

Monika, Cezarije, Amadeo,

UTORAK, 28. kolovoza

Augustin, August, Tin, Pelagije

SRIJEDA, 29. kolovoza

Mučeništvo Ivana Krstitelja, Ivan

ČETVRTAK, 30. kolovoza

Bazila, Rebeka, Petar, Margarita

PETAK, 31. kolovoza

Josip iz Arimateje i Nikodem; Aristid

SUBOTA, 1. rujna

Branislava, Tamara, Egidije

NEDJELJA, 2. rujna

22. NEDJELJA

KROZ GODINU



www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema sv. mise.